

Rüzgara Meylettğim

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 12 Ocak 2023

İklimler, adak adadığım özne sırnaşan emir kipinden uzakta seğiren gözlerimden akan tek damla yaşa sığdırmışken devasa kâinatı...

Sessizliğin hezeyanı dem tuttuğum
Turuncu güneşin örgülü saçları sağdıçım
Pervasız bir esinti olduğum kadar fitratımda saklı
Nice yıldızın söndüğü bir anda
Solduğum ansızın

Tef tutan zalime iblise veryansın ettiğim kadar
İşgüzar sözcüklerden derlediğim bir cennetin tahayyülü
İşte idmanlı olduğum kadar acılara düşkünlüğüm belki de
Bir şiire meyleden
Ya da bir şiirden firar edip sığındığım ilhamım.

Kâhindir yüreğim hazzın doruğunda değil asla:
Ölümün beşiğinde sallandığım...
Kör total yaşamaksa benimki yâd edilesi mazim
Hazan yüklü bir çekmece ise içine tıklıdığım
Elbet eşref saatidir beklediğim esefle
Arzı endam edecek dervişin izniyle
Sadık olduğum aşk ve umut
Görgülü bir fani olmanın ötesinde
Göz süzenlere veryansın ettiğim
Özlemse seken kör kurşun
Müzmindir yazılası nice cümle

İklimlerden aşırıldığım rüzgâra meylettğim
Öfkemin da saman alevi gibi söndüğü
Vecizeler aşkın faizi
Sıra dışılığın göstergesi
Elbet umduğum değil bulduğum
Yaşam ertesi yolculuğun
Kayıp bir mısraı gibi
Ansızın doğduğu gök kubbede

O fasıla ki havsalamdan taşan
Bir hasıla ki yaşam
Enginleri aşan...

Sıra dışılığa delalet
Bir ikaz ise aldığım
Uyarı mahiyetinde sarıldığım
Şükürler olsun ki:
Rabbin gücü aşkın hicreti
Bekası günün illa ki sevmeye delalet
Hüznümse bir okyanus
Hüküm giyen şiirimin güncesi
Ne ki ne dalsam daha derinlere
Sihri elbet sönecektir devasa yıldızın
Yaldızlı yolunda savrulduğum kadar bir uçtan diğer uca...